

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 199/2014-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. marca 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť Š. H., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Nitra vo veci vedenej pod sp. zn. 33 T 48/2008 v spojení s postupom Krajského súdu v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 7 To 37/2009, ako aj postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 30 PP 4/2014, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. H. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2014 doručená sťažnosť Š. H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Nitra (ďalej aj „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 33 T 48/2008 v spojení s postupom Krajského súdu v Nitre (ďalej aj „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 To 37/2009, ako aj postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 30 PP 4/2014.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol odsúdený [za spáchanie zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a b) a ods. 2 písm. d) Trestného zákona] rozsudkom okresného súdu sp. zn. 33 T 48/2008 z 27. mája 2009 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“). Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 7 To 37/2009 z 30. júna 2009 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov.

Sťažovateľ považuje označený rozsudok okresného súdu, ako aj rozsudok krajského súdu za nezákonný, pretože podľa jeho názoru mal byť jeho *„prípád ustálený a kvalifikovaný v inej právnej rovine, lebo skutkové zistenia nesmerujú k zločinu týrania a v žiadnom prípade nemôže byť na základe mojej skutkovej podstaty uložený trest odňatia slobody... a v právne vyváženom súdnictve by moja vec bola odstúpená a kvalifikovaná ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu“*.

K dodržaniu lehoty na podanie sťažnosti v zmysle § 53 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažovateľ uvádza, že v jeho prípade *„vzniká právna situácia, kedy termínom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody(dňa 26. II. 2014) pred Okresným súdom Trnava, mojím prepustením na slobodu by porušovanie základných práv a slobôd bolo ukončené, avšak Okresný súd Trnava nerozhodol výrokom uznesenia o prepustení, teda vznikla situácia, čo sa dá považovať za účinok ďalšieho porušovania mojich základných práv preto ústavná lehota v trvaní 2 mesiacov od 26. II. 2014 je dodržaná“*.

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 33 T 48/2008 v spojení s postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 To 37/2009, ako aj postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 30 PP 4/2014 boli porušené jeho základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 a ods. 3 písm. c) dohovoru a bližšie nešpecifikované rozhodnutia okresného súdu, krajského súdu a Okresného súdu Trnava zrušil.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. K namietanému postupu Okresného súdu Nitra

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ mal právo podať proti namietanému postupu a rozsudku okresného súdu odvolanie (čo aj využil), o ktorom bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť krajský súd. Právomoc krajského súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu.

Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nedostatok svojej právomoci.

2. K namietanému postupu Krajského súdu v Nitre

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná

a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Rozsudok krajského súdu v spojení s rozsudkom okresného súdu nadobudli právoplatnosť 30. júna 2009. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený 21. októbra 2009 a jeho obhajcovi JUDr. Kanásovi 16. októbra 2009. Sťažovateľ podal svoju sťažnosť na poštovú prepravu 17. marca 2014 a ústavnému súde bola doručená 18. marca 2014.

Z uvedených skutočností vyplýva, že sťažnosť bola v tejto časti podaná zjavne po uplynutí dvojmesačnej zákonnej lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, a preto ju ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde v tejto časti z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

3. K namietanému postupu Okresného súdu Trnava

Sťažovateľ v petite sťažnosti žiada vysloviť porušenie v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru aj postupom Okresného súdu Trnava v konaní o podmienечnom prepustení vedenom pod sp. zn. 30 PP 4/2014, pričom svoj návrh nijako neodôvodnil a k sťažnosti vo vzťahu k tejto požiadavke pripojil iba predvolanie na verejné zasadnutie na 26. február 2014.

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že na verejnom zasadnutí senátu Okresného súdu Trnava uskutočnenom 26. februára 2014 sťažovateľ vzal svoju žiadosť o podmienечné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody späť. Predmetná skutočnosť bola zaznamenaná do zápisnice a spis bol uložený do archívu.

Z uvedeného vyplýva, že medzi námietkou porušenia v sťažnosti označených základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru postupom Okresného súdu Trnava v konaní o podmiennečnom prepustení vedenom pod sp. zn. 30 PP 4/2014 neexistuje žiadna príčinná súvislosť.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť v tejto časti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľa uplatnených v nej už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2014